

MARIA ABRAMOVA:

JOGIRANDAL

Kezapäiväl jogirandal neižne tuli vastha,
Kazvol korged, rusked-vauged, kuti päiväl paštud.
Seižutimoi hänhez kactes, tuldaz vaihed kel'he,
Mitte neižne seižub čoma, minei äjal mel'he!

Norikaine neičukaine, kuti rusked bolaine,
Kenen sinä ningoi oled, lujas sinä čomaine?
Seižutihe neižne kohtha, paginan hän meletab,
Muhoizenke, äjal veslas, kuti pajon pajatab.

– Ojat'-randal olen rodn'us, meiden Ladvan küläs,
Elin, kazvoin, veslas gulein, radoin minä vahvas.
Ičein kodimaha jured minai päštud oma,
Meiden Ojat'-jogen randoil elo jokseb čoma!

Muga minei neižne sanui, edemba hän mäni,
Äjän hüvid sel'ktoid melid minun henghe pani!

MARIA ABRAMOVA:

PAJO KALINAN POLHE

Änikoičeb kalinaine
meiden iknan al,
Pästi vauktad änikoižed
ani kaivon päl.

Mecaspäi mö vedimei,
toimei händast kevädel,
Ištutimei mahudhe,
valelimei vedudel.

Kazvoi meiden kalinaine
sureks, čomaks mugomaks.
Kevädel hän sädase
äjal baskaks, vihandaks.

Tuldassügüz'päiväižed,
kändase hän käbedaks,
Hänen rustad marjaižed
nägutase edahaks.

Astuškam mö siriči,
barbaižil hän kosketab,
Kuti minun armaz mam,
laskvas mindei silitab.

Änikoičeb kalinaine
meiden iknal kaivonno,
Libun aigoiš homencel,
kaika hänel lübuimoi.

ALEVTINA ANDREJEVA: VEREZ LUMUT

Tullei randha lumut toi,
Kaiken randan katta voi,

Malpäi mustan redun peit',
Sügüz'mujun pigai heit'.

Lapsile se čoma aig,
Irdal joksendaba kaik,

Teramb – pordhiš püštiti,
Mäthas – kukiristti.

Irdal homencespäi vätas,
Lumespäi hö šaruid kätas,

Lumiakan vaumitas,
Lunt hö malpäi keratas.

Verez lumut – čudoiš čud,
Purahižed – kuti lud.

Vauged, sanged lumiak,
Lapsed ihastusiš kaik.

GALINA GERASINA: HEINÄNTEGO

Libun edel rusttad päiväšt,
Mänen minä randale...
Otan lituukaižen kädhe,
Tegen heinäd lehmäle.

Lituukaine, lituukaine,
Oled sina terav!
Mäned čomin sinä madme,
Teged heinäd kebnas.

Meiden tanhal launub kukoi,
Kulub lehmän kelloine.
Mamoi živataižid lüpsab –
Mugoi küläs eloine.

Heinäntego, heinäntego,
Čoma sinä aigaine!
Tegen heinäd minä kezal,
Tal' vel linneb maidoine!

NINA ZAICEVA: KODIN MUJUD

Sinine i vauged –
vilud nene mujud,
sündub kuva kauged,
mujumärad – lujad.

Pakuine i rusked –
kodi nägub mujuiš...
Linnen kodiš, uskon,
põudoil, küläkujoiš.

Vihand kodiš normut,
hobed, hoštai vezi,
sarnaližed korbed,
kuldahine lezi.

Lämid melid tuleb
pähä kodiirdoil...
Kodi – armaz, sula,
hengel sindai pirdan.

NINA ZAICEVA: MUŠTON LANGAINE

Mušton langaine
tegi vagoižen,
mel'he langeni
norištaig.

Normed – vihandad,
Heinäd – tihedad,

Mamoi – pordahil,
rusked paik.

Laskvas muhadab,
kädel maihutab,
hänen nagrand om –
aldon läik.

Mama-mamaine,
hobed sanaine...
Minun muštlosiš –
eläb kaik.

NINA ZAICEVA:

MAMANKELLEN SANA

Mamankelen sana,
sinun vänd om maged,
hengen poltab ani,
mugoi siš om vägi.

Sanan kal't mä nägen
kodikülän pöudod,
ojad, järved, mäged...
Kus völ mugoid löudad?!

Elos tundui vägi,
londusenke sido.
Mamankel'ne pagin
oli sille idu.

Nügüd' sana armaz
kadob, koleb, sambub,

kuti pahas sarnas.
El'genzin sen amu...

Kenak abud andab
minun rahvahale,
libutab ken, kandab
elon pordahale?

NINA ZAICEVA:

MAIL'MAN
VIGAD...

Jo poleneb rahvahan vägi,
hengespäi amurtas sidä.
Kut kel' -ki nüt' kadob, mä nägen,
i südäimes sündub jo – rida.

Mikš mail'mas om äjan vigad?
Mikš koleba verod i keled?
Mikš kenel-se om ani ligad
i elonte – oiged i siled?

A vepsläižed jättas jo jäl' gmän
i veron, i pajon, i vaihen...
I en voi mä tügeda kämmil,
i abid vahv hengehe saihe.

A abid – se vällendab rahvast,
i lämän se hengespäi vedab.
Sur' Sünduižem, avaida laskvas,
kut püzuda mirus – en teda.

GUL'A POLIVANOVA: ARMAZ KODIMA

Ičein armaz kodima,
Eile sindai parembad,
Kuti hüvä, vessel' sarn,
Sinä mindai kazvatad.

Sel'ged taivaz, vihand hein,
Rusttan marjan sil' mäine,
Sinä kuti čoma heim,
Kuti kevaz' vihmaine.

Mäneb sügüz', tuleb tal'v,
Tal'ven keza vajehtab,
Ičein man kaikutte päiv
Enččel pajol manitab.

NIKOLAI ABRAMOV: ELEGIA

Pigai langetas sügüzen kuldad,
Pihlän lämoin-kiambutab vihm...
Minä lidnha en rigehti tulda,
Kuti kaskeses tabazi rihm.

Lujas čoma om kävelta hillei,
Lehtid pakuižid mujeleb keng.
Vaiše lämoiš jo sambudas hiled,
Vaiše rindhiš jo vilumb om heng.

Kulen taivhalpäi komedad kidad,
Letas kurged... vai jouniden än'...
Mehil keskes möst torad i ridad,
Kuti armastuzkuna-se män'.

Sobad taciba habad i koivud,
Vaiše lämembra sobihe kuz'...
Toižed azjad i erased toivod,
Uded tahtoindad, armastuz uz'.

Järves tünikas kül'besoi sorzad,
Kahten ujudas... čukoišoi möst.
Ken-se põl'gõiti... Löutas-ik ozad?
Mi heid varastab pimedas ös?

Armhan kadotab ambundas pahas,
Üksnáz kevädel pördase sorz...
Vaiše minä en tule jo tagaz,
Pörte en, a nikonz, a nikonz...

NIKOLAI ABRAMOV:

KIBU

Lujas vähä taivast,
vaiše seinäd oma,
Jose pandud maha,
jose venun kaumas?

Uned nägen pahad,
kuti mindai taptas,
Tedan, aig om tulnu –
veičel soned čapta.

Kuverz' igad anttud –
tedab vaiše Jumal,
Lujas kibu paha
lähteškab konz humal.

Vaiše tuleb vägi,
unohtase kibu,
Feniks-lindun kartte
tuhkaspäi mä libun...

Minun rinhad kuti
rebiteldas künded,
Räkas higos nouzen,
sil'miš seištas kündled.

Jose aig om kolda,
en ole völ ravaz...
Midä minun polhe
johtutaškab rahvaz?

Elin elon sel'ktän,
elin konz i mustan,
Vaiše – tunden kodin,
kazvatajid muštan...

Uskon – tuleb vägi,
unohtase kibu,
Feniks-lindun kartte
tuhkaspäi mä libun.

NIKOLAI ABRAMOV:

JEVDOKIJA

Sinä oled kaikiš edemb,
Sinä oled kaikiš lähemb...

Kuti čomid pajoid enamb,
Kuti hubid päivid vähemb.

Segoin minä elonkor'bes,
Midä tehta, kuna astta?

Sinun tehut tuli vastha,
Kuti amu konz-se nores.

Kuti sügüz'sä sä – pimed,
Kuti tal'ven lumi – vauged.

Kaikiš paremb, armaz nimi,
Vaiše mägi – lujas korged.

Süvä järv, vai madal jogi?
Keväz'mec, vai sügüz'lehted?

Tariž astta kuna jaugei,
Avoi kebnei venhut tehta?

Seižub mägel korged pedai,
Libun, kacun, otan pähä...

Oled sinä kaikiš edemb?
Oled sinä kaikiš lähemb?

NIKOLAI ABRAMOV: L. J.

Linneb sinuta pal'l'az kaik ma,
Linneb sinuta kuiv meiden mec.
Kaika linneškab vihmakaz sä,
Minä tegemoi hubakaz mez'.

Lindud letasoi meriden taga,
Vaiše kevädel ei tulgoi tagaz.

Koivuul vihandad langetas lehted.
Lindäs änikod ahavol resttud.

Linneb sinunke täuz' meiden ma,
Linneb terveh i nor' meiden mec.
Tun' i päivokaz tegese sä,
Minä en huba linneškan mez'.

Tagaz kevädel tuldaso lindud,
Pahad živatad keratas künded.
Kazdas koivuile vihandad lehted,
Sinei änikoid äi linneb resttet!

NIKOLAI ABRAMOV:
PIHL'

Midä seižud jogen päl
Pal'hal jaugal, pal'hal päl?
Rusttad marjad kandad mest,
Kacub sinun päle mec.

Kuti neižne, sinä bask,
Kazvad čomas mustas mas,
Rindal nägub reboin händ,
Letas kurged ülähän.

Mäneb sügüz', tuleb tal'v,
Lankteb sinun vihand pal't.
Ahav alastoman löb,
Pühut rusttad marjad söb.

NIKOLAI ABRAMOV: KEVÄZ' TULI

Keväz' tuli, keväz' tuli!
Ojad jokstas, lumi suli.
Mi ol' vauged, nügüd' – vihand,
Mäčhu pöudol vätas prihad.

Keväz' tuli, keväz' tuli,
Koivunveden mujan hulil.
Keväz'vihmal holed pezi,
Joges lämšuškandeb vezi.

Keväz' tuli, keväz' tuli!
Mecoin änen korv jo kuli.
Täudub änil lindun peza,
Lähen om jo – armaz keza!

NIKOLAI ABRAMOV: KODITE

Minä pahan lidnan jätin,
Kodimale ajan mest...
Sel'ged vezi meiden järviš,
Vihand jogen taga mec.

Minun sizar – kor'bes kägi,
Keväz'mecoi – minun vel'l'...
Kaikiš korktemb – meiden mägi,
Kaikiš paremb – meiden kel'.

Muren' mašin, astun jaugei,
Mel', sä kod'he mindai ve...
Kaikiš pit'kemb – meiden jogi,
Kaikiš armhemb – kodite!